

U OVOME IZDANJU

Zagovor: Razlučivanje duhova – Dariusz Jeziorny

Ljubav na djelu: Karizme – Christof Hemberger

Kršteni u Duhu, više nego jedanput? – Pitanja za ICCRS-ovu Doktrinalnu Komisiju

Zagovor: Razlučivanje Duhova

■ Dariusz Jeziorny

Zagovor je posredovanje pred Gospodinom u korist drugoga. To znači da osoba koja zagovara iznosi Gospodinu probleme osobe koja je u potrebi. Najvažnija stvar u tome je imati suosjećajno srce i ljubav za svog bližnjeg. No, prijateljske riječi nisu dovoljne. Sveti Pavao kaže: „jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini“ (1Sol 1.5). Ova snaga je vidljiva u različitim karizmama kojima se služimo u posredovanju; ozdravljenje, proroštvo, riječi spoznanja itd. Dar razlučivanja duhova je ključna u takvoj službi. Dopušta ljudima razumjeti problem koji osoba možda ima i kako moliti. Također im pruža mogućnost potvrditi kako je razumijevanje koje dolazi proroštvom i riječi spoznanja istinito. U određenom trenutku moramo se upitati što nam je činiti ako smo zamoljeni da zagovaramo, a nije nam dan takav dar Duha Svetoga. Možemo li nastaviti? Ili da uopće ne započinjemo s molitvom?

Sveti Ignacije Loyolski, koji je bio vrstan u razlučivanju duhova, daje nam nekoliko načela koja mogu veoma korisna ljudima koji nemaju dar razlučivanja ali bi voljeli moći rasuđivati na duhovnoj razini. On je živio u 16. stoljeću i u to vrijeme u Crkvi nije bilo poučavanja o darovima. Tada je bilo važnije biti poslušan Papi od bilo čega drugoga.

“

Pravilo Svetog Ignacija kaže

da se ništa drugo osim „dalje nastaviti“ ako ste sigurni da se ne molite protiv Božje volje.

Ova pravila razlučivanja duhova dostupna su u njegovim *Duhovnim vježbama* pod brojem 313-336. Želim navesti tri kako bi prikazali koliko nam od velike pomoći može biti Sveti Ignacije, unatoč staromodnom jeziku.

Načelo 12. kaže: „Neprijatelj se ponaša poput žene koja je preslaba pred snagom i jačinom moći. Jer, kao što žena koja u svađi s muškarcem gubi hrabro srce u trenutku kada muškarac pokaže svoju hrabrost; isto tako kada muškarac gubi hrabrost i povlači se bijes, osveta i okrutnost žene je

ogromno i tako bez granica; na isti način neprijatelj gubi hrabrost i slabi, njegova iskušenja nestaju kada osoba sebe jača duhovnim vježbama koje se hrabro suprotstavljaju iskušenjima neprijatelja i radi upravo suprotno. I oprečno tome, ako osoba koja pokazuje strah i gubi hrabrost tijekom iskušenja, nema tako divlje zvijeri na kugli zemaljskoj kao što je neprijatelj koji sprovodi svoje zle namjere s tako puno pakosti“. Znajući da takva usporedba nema ništa s političkom ispravnošću mišljenja danas, odlučio sam citirati Svetog Ignacija. Njegovo opažanje iz svakodnevnog života svog vremena je vrlo korisno svakom zagovorniku u mnogim situacijama. Kada je netko u potrebi i ne vidi plodove svoje molitve, brzo dođe u iskušenje da odustane od duhovne borbe. Nije važno ako nas neprijatelj želi prestrašiti raznim čudnim ponašanjima osoba za koje se moli ili nas obeshrabruje time što nema znakova nikakvog poboljšanja. To je još uvijek ista borba nesretne osobe koja ne može sama izaći na kraj s tom situacijom. Pravilo Svetog Ignacija kaže da se ništa drugo osim „*dalje nastaviti*“ ako ste sigurni da se ne molite protiv Božje volje.

Ponekad nismo uspješni u svom zagovoru jer su uzroci slabosti ili bolesti skriveni i ne znamo za što treba moliti. Sveti Ignacije to na zanimljiv način iznosi: „*Isto tako on (sotona), se ponaša kao razuzdan ljubavnik koji želi ostati u tajnosti i ne razotkrivati se. Jer, kao razuzdan čovjek koji, govoreći u zloj namjeri, nagovara kći dobrog oca ili ženu dobrog muža i želi da njegova nagovaranja ostanu tajna jer ga suprotno čini nezadovoljnim, a dogodi se da kći otkrije ocu i supruga mužu njegove razuzdane riječi i iskrivljene namjere; on će lako zaključiti da neće uspjeti u tom naumu; na isti način kada neprijatelj iznosi svoje prijevare i nagovaranja pravednoj duši, on želi da one bude primljene i zadržane u tajnosti; ali kada to sve bude izneseno pred dobrog Isповједника ili neku duhovnu osobu koja poznaje njegove obmane i zle nakane, to mu je jako mučno jer zna da ako se njegove zle nakane objelodane da neće uspjeti u svojoj zloj nakani.* (13. pravilo). Kada se nađemo u takvoj situaciji potrebno je iznova razgovarati s osobom za koju se moli kako bi otkrili više. Naravno,

Zagovor: Darovi i karizme u službi (nastavak)

moramo biti jako pažljivi i delikatni jer se to pitanje često dotiče grijeha te osobe.

Ponekad osoba ne može ništa konkretno reći iz različitih razloga. Tada nam jedino preostaje moliti u jezicima u nadi da će nam za vrijeme takve molitve Duh Sveti dati dublje razumijevanje situacije. Vrlo često se dogodi da dobijemo nekakav uvid dok slavimo i hvalimo Gospodina u jezicima. Duh Sveti uvijek pomaže onima koji traže Isusovu volju.

Stoga ljudi trebaju u isto vrijeme biti svjesni i svojih slabosti i biti opremljeni odozgor. Nije moguće preživjeti svakodnevnicu oslanjajući se samo na našu volju i vrline.

Obično na kraju svakog zagovora zazovemo Duha Svetoga na osobu za koju se moli. Važno je ne ostaviti nju/njega bez osnaženjaza svakodnevnog života. No, najvažnije je zavzati

Duha Svetoga u najslabije sfere života te osobe. Sveti Ignacije nas *“Jednako tako, on se ponaša kao poglavar naučen osvojiti i orobiti ono što želi, kao kapetan i vođa svoje vojske, koja podiže logor i promatrajući snage obrane upravo napada najslabiju stranu, isto kao što i neprijatelj koji tumara uokolo i promatra naše teološke, osnovne i*

moralne vrline i napada tamo onu najslabiju od njih i koja je u najvećoj potrebi za naše vječno spasenje te nas želi pokoriti. Iz tog razloga dobro je znati koja je to najslabija točka naše obrane u borbi protiv zla. Međutim, mi nismo pristalice Freudove psihologije koja kaže da je poznavanje problema ujedno i njegovo rješenje. Stoga ljudi trebaju u isto vrijeme biti svjesni i svojih slabosti i biti opremljeni odozgor. Nije moguće preživjeti svakodnevnicu oslanjajući se samo na našu volju i vrline.

Ignacijska duhovnost uvelike pomaže ljudima. Omogućava nam razviti stav pronicljivog srca i korisna je vježba u životu. Osoba koja je u službi zagovora također prima prekrasno oruđe kojim će na bolji način služiti ljudima. Iznio sam samo nekoliko primjera, ali su mogućnosti puno šire. Vježbajući pravila duhovnog razlučivanja postaje se učinkovitiji pa i bez karizmi koje su uvijek milost. Pravila nam kazuju da duhovno bojište postoji bez obzira je li netko svjestan te činjenice ili ne. Imati pomoć kako djelovati u duhovnom svijetu Karizmatске obnove može biti učinkovito i u službi zagovora.

Ljubav na djelu: Iscjeljenje

■ Christof Hemberger

Potaknut temom „Ljubav na djelu“ sa skupa ICCRS-a održanom u Kkottongnau 2009. godine želim pisati o važnosti ljubavi i korištenju darova u našem svakodnevnom životu i služenju.

Isus nas poziva da živimo život koji je usmjeren na srce puno ljubavi. Kada su Ga upitali za najvažniju zapovijed, odgovorio je: “Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom, a bližnjeg svog kao sebe samoga”.

Isus je jasno istaknuo da ljubav mora biti pokretač svega onoga što radimo. Najvažnija je prvenstveno ljubav prema Bogu. Naše djelovanje mora biti utemeljeno na povezanosti s Bogom. On zaslužuje svu ljubav i slavu. Trebamo živjeti i raditi s ovim ciljem: živjeti i raditi prema volji Njegovoj i samo Njemu dati slavu.

Druga je ljubav prema bližnjemu koja nas treba pokretati. Lako je kada su nam odnosi s drugima neopterećeni, ali postaje složenije ako se nađemo u situaciji s nekim kojega ne poznajemo ili tko nam se ne sviđa. Treći vid ljubavi je ljubav prema samome sebi. Isus nas poziva da ne zanemarimo naše nutarnje biće. Naša služba i djelovanje ne smiju postati veći od potreba našega tijela, duha i duše!

Svojim odgovorom o najvažnijoj zapovijedi Isus je istakao što znači živjeti prema Božjoj volji: Predaj svoju volju i odustani od svojih prava (ljubi Gospodina i Njegovu volju više od svega drugoga) i brini se za svoga bližnjega (što god to značilo u određenoj situaciji) kao i za sebe samoga!

Da budem iskren - poznavajući sebe moram priznati da sam po tom načelu nastojao živjeti

cijeli svoj život kao predani Kršćanin. Ali ne mogu niti nabrojati koliko puta sam morao shvatiti kako u tome ne uspijevam. Stoga postavljam pitanje: Kako možemo živjeti po ovako visokom idealu? Kako možemo ispuniti Isusove zapovijedi u svakidašnjem životu? Sigurno ne svojim snagama, moći i sposobnostima! Ne možemo i nećemo uspjeti sami već po Duhu - Sam Bog nam nudi Svoju pomoć izlijevajući Svoga Duha i karizme na naše živote!

Karizme nam nisu dane kako bi nam učinile život ugodnijim niti su nagrada od Boga jer je netko veoma skromna ili duhovna osoba. Oni su dani na izgradnju Božjeg Kraljevstva. A znamo: Kraljevstvo Božje je sve o ljubavi jer Kralj je Ljubav. Stoga, darovi su dati da služe Ljubavi. Ne zaboravimo ovu jednostavnu istinu. Na primjer dar iscjeljenja nije dan jer je netko postigao veću razinu svetosti - niti je dar tumačenja jezika znak vrsnih učenika! Dani su na korištenje u poslušnosti Božjoj volji. Kao ponizni sluga volji Božjoj možeš razumjeti poštivanje i ljubav učenika prema našem Gospodinu. Samo kao takve ponizne sluge Božje volje možemo pokazati svoje poštivanje i ljubav prema bližnjemu - tko god da to bio i u bilo kojem trenutku u našem životu.

Ovdje želim jasno istaknuti: Nitko osim Boga samoga ne može uistinu pogledati u naše srce i može „pročitati“ i vidjeti našu istinsku namjeru. Da li je to zato da bi dao slavu Bogu i da pokažem ljubav ljudima oko sebe ili je to zato da predstavim sebe kao „dobrog Božjeg učenika/voditelja/čovjeka? Da li je to zato što sam poslušan i ponizan ili pak želim pokazati kako sam obdaren? Volim li i poštujem druge ili se samo želim dobro osjećati jer činim neko dobro djelo? Pokazuje li se ljubav na djelu ili se samo otkriva moja ljudskost?

Svi smo pozvani tražiti Njegovu volju i živjeti prema Njoj. Pretpostavljam da to svi znamo već u svom srcu. Ipak se često upitam: “Što me je dovelo do ovakve odluke”? Jesam li to bio ja i moja htijenja ili se uistinu pokazala ljubav na djelu?

Je li to bilo istinsko djelo ljubavi u određenoj situaciji? Je li to bila istinska riječ ljubavi u tome trenutku? Je li bolje pristupiti osobi ili ostati po strani? Je li bolje ovo ili ono? Darovi razlučivanja, mudrosti i spoznanja postaju jako bitni odgovarajući na ovo pitanje.

Duh Sveti nam nije dao karizme samo da radimo u okvirima Kraljevstva Božjega (iscjeljenje, znaci i čudesa, proroštvo, itd); on također daje karizme (razlučivanje, mudrost, itd) kako bi rasudili kako i kada se njima koristiti!

Da bi dopustili da ljubav postane djelatna u našim životima važno je usredotočiti se na dvije stvari:

Prvo, tražimo ljubav! Usredotočimo se na ljubav prema Gospodinu svim srcem svojim, svom dušom i svom snagom svojom.

On je „veliki Ja jesam“ i Emanuel, „Bog s nama“. On zaslužuje svu vašu ljubav i čast, ako ništa onda samo zato jer On je Ljubav. Usredotočimo se također na ljubav prema braći i sestrama. Našoj obitelji, našim susjedima, kolegama, osobi koja sjedi u autobusu svakog dana, čovjeku koji stoji ispred nas u redu u trgovini i beskućniku koji se ne uklapa u naše društvo. Ponekad će to biti lako, ponekad neće. Sam Bog će izliti Svoju ljubav u naša srca - kako bi je mi mogli prenijeti na druge! Stoga je jako važno živjeti blisku i osobnu vezu s Bogom kada pokušavamo doprijeti do drugih i dijeliti ljubav i život s njima - možemo dijeliti istinsku ljubav samo ako smo primili istinsku ljubav.

Drugo, čeznimo za karizmama!

Ne pokušavajmo iskazati ljubav svojim snagama ili na onaj način na koji mislimo da je ispravan. Tražimo volju Božju i koristimo se karizmama da bi je spoznali i ispunili! Budimo otvoreni Njegovom vodstvu, pratnji i ohrabrenju. I najvažnije od svega: budimo otvoreni Njegovoj ljubavi jer će to postati pokretač i stav našega srca!

Stoga je jako važno živjeti blisku i osobnu vezu s Bogom kada pokušavamo doprijeti do drugih i dijeliti ljubav i život s njima - možemo dijeliti istinsku ljubav samo ako smo primili istinsku ljubav.

”

ICCRS Službe Međunarodne Katoličke Karizmatičke Obnove

Adresa: Palazzo San Calisto
00120 Vatican City, Europe
Telefon: +39 06 69 88 71 26/27

Faks: +39 06 69 88 72 24
Webstranica: www.iccrs.org
e-mail: newsletter@iccrs.org

Molimo vas da kontaktirate ured ICCRS-a za dozvolu printanja. Bilten ICCRS-a je besplatan preko e-maila, a košta 10€ godišnje putem pošte. Kao dodatak omogućena je pretplata Formacije Vodstva i košta 15€ godišnje bilo e-mailom ili poštom.

PITANJA ICCRS-ovoj DOKTRINALNOJ KOMISIJI

Na čelu ICCRS-ove Doktrinalne Komisije je Biskup Joseph Grech (Australija) i njeni čalnovi su Fr. Peter Hocken (Austrija), Fr. Francis Martin (SAD) i Dr. Mary Healy (SAD).
ICCRS-ova Doktrinalna Komisija se savjetuje sa teolozima diljem svijeta.

Kršteni u Duhu, više od jedanput?

Kako bi dobili odgovor na ovo pitanje razmotrimo slučaj Marije, Isusove Majke koja je zajedno s učenicima u Jeruzalemu molila „jednodušno“ za silazak Duha na Pedesetnicu. (Dj 1:14). U katehezi o ovom odlomku (28. svibnja 1997.) Papa Ivan Pavao II. je istaknuo kako je Duh Sveti već počivao na Mariji prije mnogo godina tijekom Navještenja njenog božanskog majčinstva. Pošto je već iskusila dar Duha Svetoga, sada u gornjoj sobi, „bila je u stanju cijeliti [ovaj dar] više nego bilo tko drugi.“ Uistinu, njeno iskustvo do tog vremena „učinilo je da žarko čezne za dolaskom Duha“. Ipak je, kako Papa kaže, molila „u dubokoj povezanosti s Apostolima (i drugima) za dar Duha za sebe i za zajednicu“. Zašto njoj treba dar Duha kada je već bila ispunjena Njime? Kao prvo, Papa ističe kako je bilo „prikladno da prvotno izlivanje Duha na Nju ...bude ponovljeno i osnaženo“. Drugo, nekoliko tjedana prije toga, u podnožju križa, Marija je dobila novo poslanje: da bude Majka svim Isusovim učenicima - a takvo nešto traži obnavljanje dara Duha Svetoga.

Upućivanje Ivana Pavla II. na Mariju u gornjoj sobi nam pruža korisne temelje za razmatranje nečega što bismo mogli nazvati dopunskim krštenjem u Duhu.

Marija je znala cijeliti dar - više nego itko drugi

Mnogi ljudi kršteni u Duhu mogu posvjedočiti jedinstveni i neponovljivi susret s Duhom, onaj koji dijeli cijeli njihov život na „prije“ i „poslije“. U ovom smislu to je i jedinstven događaj kao što je Pedesetnica u vrijeme rane Crkve. Međutim, to ne isključuje mogućnost ponovnog dolaska Duha kakav se dogodio u ranoj Crkvi. (Dj 4:31). Sudeći po tome, možemo zamisliti kako je čitava perspektiva Blažene Djevice Marije bile duboko uvjetovana krštenjem koje je primila kao mlada djevojka u Nazaretu i plodom koje je donio taj Duh (Isus!) koji je osvjetlio cijeli njen život. Očito je Navještenje bilo najveće prije - i - poslije izlivanja Duha svih vremena. Iz njene duboke zahvalnosti za ovo osobno iskustvo Marija moli sa „žarkom čežnjom“ za dolazak Duha u jednoj drugoj povijesnoj - epizodi-Pedesetnici. Svatko kršten u duhu Svetomu je pripremljen osobnim iskustvom kako bi cijelio to neizrecivo i radosno iščekivanje Duha koji donosi nove promjene u životima.

Marija je žarko čeznula za onim što slijedi

Krštenje u Duhu tako jako jača želju osobe za Gospodinom da sva daljnja „traženja, molbe i kucanja“ postaju normalni suputnici u životu u Duhu. Prorok Izaija je pojasnio ovakvu vrstu potrebnosti kada je rekao „svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici“ (Iz 50:4). Čežnja potaknuta u nama Duhom ne razočarava, jer „...sam Duh posreduje za nas neizrecivim uzdisajima...u skladu s voljom Božjom“ (Rim 8:27), tako da uistinu možemo računati s Božjom pomoći u ispunjenju Njegovog plana.

Isus također ukazuje na takvu dinamiku u Njemu Samome govoreći svojim učenicima kod samarićanskog bunara „Moja se hrana sastoji u tom da vršim volju onoga koji me poslao i dovršim njegovo djelo“ (Iv 4:34). Isusov život i služba ovise o moći Duha koji počiva na njemu kao stalno pomazanje. Kada Duh njeguje u nama žarku želju „da ispunimo Božje djelo“ to zahtijeva božansku pomoć na način koji mi ne možemo ni zamisliti - dolaeći iz duboke Božje tajanstvenosti. Potrebna nam je Božja snaga da obavimo Božje djelo, a ta snaga je Duh Sveti koji se izliva na nas! Bilo da ova iznimna moć dolazi neprestano ili u izljevima i povremenim strujanjima kroz naše živote, ona jeste nešto što „pripada Bogu“ i što nitko drugi ne zna „osim Božjeg Duha“ (1 Kor 2:11).

Marija je bila zabrinuta za buduće plodove

Volja je Božja da naš život u Duhu bude neizmerno plodonosan, donoseći božanske plodove koji „ostaju“ (Iv 15:1-17). Jedini put plodonosnosti u ovom svijetu je stalna prisutnost Duha Svetoga koji djeluje iznutra. Najbolji način na koji možemo izraziti našu želju da donosimo plodove po Božjoj volji je stalna otvorenost Duhu Svetomu. Prije Pedesetnice Isus je rekao svojim učenicima da očekuju Duha koji će doći na njih u snazi (Dj 1:8). Djevica Marija ja bila s njima i, kao što kaže Papa Ivan Pavao II, ona predvodi ostale u posvećenoj molitvi iščekivanja, očekujući plodonosnost njezinog idućeg poslanja - onog koji se nastavlja do danas. Neka svi mi, koji nastavljamo moliti kao što je ona molila, nikada ne posumnjamo u Božju spremnost da podari darove Duha bez obzira kakvo je osnaženje potrebno jer „On daje Duha bez mjere“ (Iv 3:34).

ICCRS prima mnogo pitanja o Katoličkoj Karizmatskoj Obnovi, i dajemo sve od sebe da bi odgovorili na što više pitanja uz pomoć članova ICCRS-ove Doktrinalne Komisije koji ljubazno odvajaju svoje vrijeme da provjere preporuke i iskažu povjerenje svome izvoru. Svako od pitanja i odgovora načinjenih u ovome odjelu Formacije Vodstva su izabrana zbog svoje važnosti i pomoći sveobuhvatno za sve one koji su uključeni u Katoličku Karizmatsku Obnovu.

Ako imate pitanje o KKO-i, molim vas da ga pošaljete na newsletter@iccrs.org